

Umetniško upodabljanje živali so opustili in ga nadomestili s shematičnimi obrisi, kot kažejo vrezji v kost iz jame Tai v Royansu ali barvani prodniki oziroma prodniki z vrezji izpod previsa Bobache na Vercorju.

Iz tega obdobja so ostanki psa, popolna pasja lobanja, odkrita v nahajališču Saint-Thibaud-de-Couz na planoti Chartreuse. Ti ostanki, ki so med najstarejšimi svoje vrste v Evropi, so prvi primer poskusa udomačevanja divje živali, to je v tem primeru volka. Lahko si predstavljamo, da so jih najprej gojili za zabavo, sprva seveda mladiče, ulovljene v brlogu, kasneje pa so jih pričeli uporabljati kot pomočnike na lovu.

Človeka tega obdobja poznamo zahvaljujoč se dvema grobovoma: eden je na Vercorju blizu prelaza Rousset, drugi pa z ravnine pri Malataverne v departmaju Drome, kjer so ostanki več ljudi, počivajočih na debeli plasti okre, poleg pa je več sto kosov različnega okrasja in opreme.

V tem času je človek pričel zahajati na višinska ozemlja. Nedavna odkritja višinskih jam v osrčju Hauts Plateaux na Vercorju, kjer so našli predvsem ostanke bakel za razsvetljavo, kažejo na prodiranje človeka v

Rekonstrukcija taborišča lovcev na svizce v jami Colomb pri Meaudre na Vercorju

Risba C. Haudebourg

nedostopna območja in na privlačnost raziskovanja jam v uporabne namene (iskanje vode), tja pa so nedvomno hodili tudi zaradi simbolike.

VIŠINSKI LOVCI

Od leta 9000 pred našim štetjem dalje se pojavijo nov način življenja in nove tehnike lova, ki so v skladu s pomembnimi ekološkimi spremembami in jih označuje ta splošno milejše podnebje in vedno večje in večje površine gozda. To je obdobje mezolitika, na katerega smo dolgo časa gledali kot na obdobje predzgodovinskih zaostaležev.

Dolgo časa smo mislili, da so v tem času — z vidika človeka — Alpe spet postale »puščava«; raziskave, ki potekajo zdaj, pa kažejo, zahvaljujoč se odkritju več deset nahajališč, da so bila v vsej predzgodovini prav v tem času alpska gorovja še najpogostejše obiskovana. Številna bivališča so bila postavljena na prostem, še posebno v višinah, v predalpskih gorovjih do višine 1700 metrov, toda tudi v kristalinskem gorovju Taillefer. Druge so se ljudje nastanili pod skalnimi previsi, pogosto na prehodih ali v bližini vode. Kaže, da so skupine v višavju izven gozda iskale divjad, ki je postala v ravninah bolj redka.

Uporaba loka, orožja, ki ne ovira, ki ga je lahko nositi s seboj in je obenem zelo natančno, je postajala vedno bolj razširjena. Puščice so okoničene z majhnimi kremenovimi konicami ali konicami z zazobki in so geometrijskih oblik (trapez, trikotnik, krožni odsek); za njihovo izdelavo je potrebno veliko spretnosti, a malo surovine. Priče smo največji varčnosti pri uporabi kremenca. Lahko rečemo, da so prebivalci mezolitika iznašli rezervne dele oziroma predzgodovinsko izdelavo »v kitu«. Mezolitsko prebivalstvo dokazuje iznajdljivost in veliko zmoglost prilagajanja; če ponovno preverimo do sedaj odprto vprašanje njihovega načina življenja, se izkaže, da so bili prebivalci mezolitika naklonjeni novim poskusom in zamislim.

Na pragu

ERNA MEŠKO

*Na pragu stojim in uživam:
kako lep je božji ta svet!
Se čudim, gledam, umevam:
za človeka v prelest je odet.*

*Ob meni rože dehtijo,
prečudežni njih so cvetovi,
ki srečno zavest mi budijo:
takšni so Slave domovi!*

*Tu griči, gozdovi in njive,
doline zelene puhte,
potoček po sredi se vije,
veselje za vsako srce.*

*Ob njem se košatijo jelše
in vrbe žalujke ječe,
z veje na vejo pa ptice
mladiče leteti uče.*

*Na bregu — kot mlade neveste,
glej, praznično breze stoje,
prelepe so nežne pričeske,
ki vitko telo jim krase.*

*Na pragu stojim in uživam,
hvaležnost se v srcu budi
za vse, kar imam in prejemam,
za vse, kar Narava rodi!*